

Minister ønsker, eller noget længere, kan der jo forhandles om i et Udvalg. Jeg vil anbefale de ærede Medlemmer at gaa med til Hovedforslaget og faa nedsat et Udvalg til at behandle Sagen i det hele taget, men saaledes at den bliver fremmet saa hurtigt som muligt, da jeg virkelig mener, at der er stor Trang dertil.

Oct. Hansen: Det foreliggende Lovforslag har jo baade principielt og praktisk stor Interesse, og det viste sig da ogsaa i Gaar, at dette Tings Medlemmer med Interesse fulgte de Forhandlinger, der bleve førte derom. Jeg beklager meget, at det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) er forhindret fra at være til Stede her i Dag, da jeg ønsker at imødegaa nogle af de Betragtninger, som han i sit livlige Foredrag, der jo blev hørt med stor Opmærksomhed, fremsatte i Gaar, men vi kunne jo ikke stoppe Debatten, fordi det ærede Medlem er forhindret i at møde. Jeg maa altsaa have Lov at fremsætte de Bemærkninger, som hans Foredrag giver mig Anledning til. Af de Ting, der interesserede mig under Debatten i Gaar, var ogsaa en Bemærkning, der fremkom fra den ærede Indenrigsminister. Den ærede Minister begyndte med at sige, at dette Lovforslag hvilede paa en for ham frastødende Tanke. Jeg er fuldstændig enig med ham deri; men naar Princippet, Tanken i dette Lovforslag, er frastødende for den ærede Minister, undrer det mig noget, at han alligevel kunde gaa med til det i den Grad, han kunde. Han sagde ganske vist, at man skal ikke altid gaa efter sit umiddelbare Indtryk: Naar man tænker nærmere over en Ting, kommer man til et andet Resultat end det første Indtryk. Jeg vil dog dertil sige, at naar en saadan Tanke, som jo ingenlunde er ny, men blev drøftet i 1880, kommer frem og virker frastødende paa en Mand som den højtærede Minister, der er saa hjemme i den Slags Forhold, indser jeg rigtignok ikke, hvilke senere Betragtninger, der kunne gøre ham til en Ven af et Lovforslag som dette. Den ærede Minister erkendte i sit Foredrag, at det, det kom an paa, naar man skulde lovgive for Sparekasser, var i Virkeligheden Sparernes Interesser, det er Sparerne, hvem man skylder Hensyn, det er deres Krav, det kommer an paa. Der er fra anden Side, som jeg straks skal komme til, kommet Betragtninger frem, som gaa i en ganske anden Retning, og som jeg egentlig tror for en stor Del ligge til Grund for dette Lovforslag. Det er

slet ikke Sparernes Interesser, man vil varetage, nej, man vil varetage de Herrer Laantageres Interesser. Det, det gælder om, er at sørge for, at Renten bliver lav ved Udlaan i faste Ejendomme, navnlig Landejendomme, og derfor skulle de ulykkelige Sparere ofres. De maa ikke faa den Rente, som de paa Grund af Pengekonjunkturerne til en given Tid med fuldstændig Sikkerhed kunne faa. Og hvorfor ikke? Nej, for saa gaar Rentefoden op for Laan i faste Ejendomme, og det er det, vi maa forhindre. Det glæder mig altsaa, at den ærede Minister ikke gør den Slags Betragtninger gældende, eftersom han erkender, at det, det kommer an paa ved en Lov som denne, eller naar man behandler Sparekasseinstitutioner, er at varetage Sparernes Interesser. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds var jo i en løjerlig Stilling i Gaar. Fra en Side, nemlig fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), blev det forekastet ham, at han varetager kjøbenhavnske Interesser. Det ærede Medlem for 2den Kreds erklærede jo ogsaa, at han som Direktør i en kjøbenhavnsk Sparekasse sammen med to andre Sparekassers Bestyrelser havde udklækket dette Lovforslag, og jeg tvivler ikke paa, at med den ham egne Dygtighed og Evne til at beherske sine Medmennesker er det vel ham, som for en stor Del har faaet dette Lovforslag bragt til Eksistens. Nu faar han den Bebrøjdelse her i Salen: Det er Københavneri, det er de kjøbenhavnske Sparekasser. Det vil sige, de kjøbenhavnske Sparekasser have følt sig generede ved den Konkurrence, som formodentlig kjøbenhavnske Banker have udøvet over for dem paa Spareomraadet, uagtet at det ærede Medlem stod i Gaar og udviklede meget klart og godt, at der var Masser af Midler, som ikke vare Sparemidler og ikke burde komme ind i Sparekasser, nemlig saadanne Midler, som Købmænd eller Forretningsmænd skulle have til Disposition til enhver Tid; store Beløb, 100,000 Kr. paa eet Brædt, puttes nu ind i Sparekasserne paa Grund af den høje Rente, og dem ville Sparerne jo heller end gerne være fri for. Jeg maa sige, at jeg troede, de kjøbenhavnske Sparekasser beklagede sig over, at Midlerne gik fra dem og til Bankerne, men naar disse Penge, disse 100,000 Kr., gaa til Bankerne, burde Sparekasserne jo være glade og ikke komme frem og klage.

Men endnu besynderligere var den Behandling, det ærede Medlem fik fra anden Side. Det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (J. Rasmussen), der hele Tiden